

MAHALLENDEKİ MÜTEAHHİTİ ÖLDÜR

Sizinle oyunlar oynamaya geldik.

İlk sayımızın oyunu şöyle: Bir müteahhit bulun.

fanzi**■**bir

icindeki

giriş konuşması	2
miras [şiir]	4
rousseau gibi [şiir]	5
toki'yim karanlığım	
biraz çirkinim [deneme]	7
köprü [şiir]	11
kampüsünün çimlerini lağım	
suyla sulayan okula	
mektup	12
staj günlüğü [şiir]	14
zabit	18
başlangıç duası:	
dîbâce [deneme]	22
pinokyo [şiir]	24
sevgili nazlı devlet [hikâye]	26
neo istihza [şiir]	30
kaybeden [şiir]	31
gece için şarkılar	32
baudelaire	33
iletişim	34

giriş konuşması

Sizinle oyunlar oynamaya geldik. İlk sayımızın oyunu şöyle: Bir müteahhit bulun.

1. Apartmanınızda oturuyordur.
2. Gittiğiniz bir yere uğruyordur.
3. Toplu taşımada bile denk gelebilirsiniz.

Genellikle yanındakine bir şeylerle övünüyordur ve konuşması sadece arsalar, mimarlar ve emlakçılar çevresinde döner. (Farz-ı misal bir apartmanı göstererek, 'burasını da bizim Çetin yaptı ama aile apartmanı olarak kullanıyor' filan diyordur.)

Bu kişiyi tespit ettikten sonra ismini öğrenmeye çalışın. (Kendisi işi gereği çevresi geniş bir insan olduğundan bunu rahatlıkla yapabilirsiniz. Kendi isminizi mutlaka yanlış verin.) Kişisel hayatından bilgiler edinin. Bundan sonra bildiklerinizi pratiğe dökün. İlk olarak inşa ettiği binalara hasarlar verin. Hatta o binalardan bir tanesini patlatın. (Kısa bilgi: Bunun için öncelikle çevreye dikkat edin. Kiracı ailelere zarar vermemeye çalışın. Yapabiliyorsanız binanın dinamik etkilerini doğru şekilde hesaplamaya gayret edin. Ağırlık merkezini ve yıkılmasını istediğiniz yönü iyi belirleyin. Betonarme yapıların patlatılmasında kullanılan plastik patlayıcılar RDX olarak adlandırılırlar. Askeri amaçlı olan aynı tür birleşimdeki patlayıcılara ise genelde C-4 denmekte. Plastik patlayıcılar kapsüle duyarlıdır ve infilak hızları yaklaşık 8230 m/s'dir. O yüzden doğal olarak C-4 ve dinamit kullanmaya gayret edin. İçeride hiçbir hazırlık yapılmadığından, iç duvarlar sökülüp dış duvarlar da inceltilmediğinden çok fazla verimli olmasını beklemeyin. Fakat en iyi ihtimalle maddî değeri olan lavabo, asansör, kapı gibi şeylere hasar vereceksiniz.)

Bu gibi bina yıkımlarını müteahhitin ofisi, emlakçı dükkânı, banka veya sigorta dükkânı gibi yerlerde de yapabilirsiniz. Daha az maliyetli olacaktır ve tüm işleri aksatacaktır.

Binaların yıkımının ardından oturun ve müteahhitin istihbarat telâşını izleyin. Oğlu şehit olmuş gibi feryat edişlerini izleyin.

Bu eylemlerinizi bir ya da iki defa daha sürdürün. Eğer adam bu işleri yapmaya ısrarla devam ediyorsa, hazırlanın. Ve mahallenizdeki müteahhiti öldürün!

A.

miras

(Blues Halkına)

Güneyde, şu eczanenin karşısında
uyuyup, kamyonların ve ocakların
altında hırıldayıp, erken inmiş
esrarlı bir gecenin darmadağın gözleri
arasından ve üzerinden tökezleyerek. Bir
elini veya kirpiğini oynatarak kaşlarını çatıp da
yalpalayarak sarhoş. Dans ederek
diz çökerek uzanıp, bırakıp bir elini
gölgede dinlensin. İçmek yahut işemek
için çömelip. Bir zamanlar denizin (o
eski şarkıların sana inandırdığı) yanındaki
atlara tutunup çekerek kendini onlara
tırmanmaya çalışıp. Bu köyden, siyah olan
başka bir köye sürerek atını. İnsanların
uykuda oldukları bir sokaktan aşağı. Ayın
ya da evlerin gölgelerine karşı.
Karşı, şarkıların yapmacık denizine.

amiri baraka.
(tercüme: ediz kavanozoğlu)

rousseau gibi

Yanımda duruyor kız, uzağımda duruyor,
hayallerinin
o müphem umarsızlığı. Hayal ediyor, ilerleyebilmek,
ve oraya gidebilmek için, toprağın yükselişinden
kaçışan hayvanlar gibi. Fakat duruyor
soyutluğuyla, şehvetim bir işlenmiş öfke
bir üstü kapalı terleyiş, o kabaca tuzlu ruh için.

Derken geri gidiyor, nereye gidiyorsun? Bir kutu kelimeye
ve resme. Ağzımıza düğümlü çelik balonlar.
Oda şişiyor, ve ev. Yan yatıyor sokak.
Şehir kayıyor, ve kayıyor binalar nehre doğru.
Ne kaldı geriye, tahrip edilmedik? Yakın değil,
yahut daha yakın değil. Dile doğru bir açıyla uzanmış.
Pompalıyor da pompalıyor, tüm gözlerimiz çaprazlama kesişik
ve parlıyor. Âşıklar, bu boş yapıları darmaduman eden.
Bekliyorlar ve dokunuyorlar ve izliyorlar hayallerini onlar
sabahı yiyorlar.

amiri baraka.
(tercüme: ediz kavanozoğlu)

Gazetenin uğrunda mücadele etmesini gerekli sandığım gayeler:

6- Devlet ihtiyaçlarının müteahhit denilen tufeyli sınıf tarafından karşılanmasının önüne geçilmesi

– sabahattin ali.

toki'yim karanlığım biraz çirkinim

“Müslüman, harcadığı her şey için sevaba erer, ancak şu inşaat işi hâriç”

Hiçbir güç, gücünü artırabilecek bir unsur olarak gördüğü ve kontrolü altına alabileceğini düşündüğü suçu yekten kaldırmaz. Ne zaman ki güçsüz olanlar bir dengesizlik olduğunun farkına varıp ağızlarını kımıldatmaya başlar, işte o zaman o da bunu bir düzene sokması gerektiğini anlar. Bizler her ne kadar inkâr içre olsak da doğanın birer parçasıyızdır. Doğanın diğer unsurlarından tek farkla; ki bunu, yılan sayısı artarsa ürkmeye başlayan sıçanlarız, diye nitelemek yerinde olacaktır. Biz azalırsak zincirin bir alt grubu artacaktır. Facia. Tek farkla dedim çünkü burada dikkatimize mazhar olunan ve esas alınan, tehlike noktalarının çokluğudur. Midede asitle yoğrulan sıçan sayısı değil. İşte tam da bu yüzden gücü elinde bulunduran, suçlu sayısını belirlediği düzeye indirger. Ama bunu yaparken işlenen suç yerli yerindedir ve hatta mümkünatı varsa

artırılabilir de. Böylece ağızlar tekrar Oblomov. Tekelleşme mi diyor-sun? Aynen öyle ciğerim.

Bunlar pek çok örnekle örneklendirilebilir. Ama bir örnek var ki diğerlerinden farklı olsa gerek: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın resmi gazetede yılaşırı tebliğ ettiği yapı, tesis ve onarım işleri ihalelerinde kullanılan müteahhitlik karneleri ve iş bitirme belgelerinin değerlendirme katsayıları. Bu tebliğlere bakıldığı vakit 53'ten önceki yıllar için söz konusu katsayının 2025905,453'ten 2015 yılında 1000'e gerilediğini görürüz. Dünya dönümünde yükselen başak başları gibi her yanda vinçler de görürüz tabii. Aradaki bu fark ve çelişki bize bağımsızlık durumundan ne kadar uzaklaşıldığını gösterir. Kolera? Aman ciğerim, adamı dışarı atarlar alimallah, korelasyon onun adı.

Peki tüm bu kavramlar günümüzde nasıl ve nereden peydah olmaya devam ediyor? Ciğerim, düşünsene bir. 2002'de AKP iktidara geldiğinde siyaset yapabileceği pek de bir alan kalmamıştı. Eğer siyaseti kaynak dağıtmada siyaset olarak ele alırsan, aslında AKP'nin çok da oynayabileceği bir alan yoktu. Hemen takip eden dönemde AKP kaynak dağıtma aracı olarak TOKİ'yi icat etti. Kısa vadede ekonomik kalkınmayı gerçekleştirmek istiyoruz, büyük büyüme planlarımız var, vesaire. Ne yapmak lazım? Büyük sermaye büyük arazi istiyor. O zaman şehir merkezlerinde büyük araziler üretmek lazım. Şehir merkezinde büyük arazi nasıl üretilir? Kentsel dönüşümle üretilir. Peki bunda haklı çıkma sağlanmak istense ve halkı ikna edip onun desteğini biraz da olsa almak gerekirse?

Buna en güzel yanıtı kuşkusuz tırnakiçinde varoşlar verecektir. "Açız, açığız ve gecekondulaşmamızın temel sorumlusu devletin toprak sahibi olmasıdır." Sonrası mâlum; Kendi oluşturduğu dağıtım mekanizmalarıyla kendisi bir orta sınıf üretiyor. Ve bu orta sınıfa kaynaklarını aktarmak istiyor. Ve böylece bir tür sadakat oluşturmak istiyor, müşteri sadakati gibi. Ezcümle bu yükselen, borçlanan, risk alan ve risk aldığıının da gayet farkında olan bu orta sınıf kendi varlık garantisi olarak doğrudan doğruya AKP'yi görüyor.

Haydi bakalım iş başı zamanı! TOKİ ve belediyeler önce rantı yüksek bir mahalle seçiyor. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın onayından sonra Bakanlar Kurulu kararı ile mahalle "riskli alan (*ghetto*), afet riskli alan" ilan ediliyor. Kamulaştırma tehdidi ile mahalleliler inşaat şirketleriyle anlaşmaya zorlanıyor. Evinin olduğu yerden yol geçer ha, deniyor. Aileler ya borçlandırılarak TOKİ'nin kent çeperine inşa ettiği insan silolarına gönderiliyor ya da üç-beş kuruşa razı olup başka diyarlara göçüyorlar. Direnenlerin evleri başlarına yıkılıyor. Şehir merkezinde yıkılanların yerine yeni yapılan binalara kimler oturursa beğenirsin ciğerim, ha? Tüm bunlarla sınıf ayrımı yaşam alanı ayrımında da hâkim oluyor. Çoğu zaman devam eden dava süreçlerine, verilen yürütmeyi durdurma kararlarına rağmen inşaatlar başlıyor. Kârı maksimize etmek için taşeron sisteminde köle gibi çalıştırılan güvencesiz ve sendikasız inşaat işçileri patır patır ölürken inşaatlar hızla yükseliyor. (Bkz. sadece 2014'de 423 inşaat işçisi hayatını kaybetti.)

Şimdi ciğerim, geç bu zırvaları da gelelim amuda kalkmayı dünyayı terse çevirmek olduğunu sananların yanılgısına ve bu yanılgıyı görmeyenlere. Kentsel kölelik'ine, alın terinin bar bistrolarında zar atmasına, Tarlabası'ndaki sivil entelektüelliğinin ücraya turgorla geçişmesine, iskeleden düşüp çakılmana, Konya'da altında kaldığın Zühre apartmanına, bir de müteahhit sayesinde enkaz yaşadığın Soma mağdurluğuna, Özallar'ın mersedesine binen kaçak Karun'lara imrenişine, yani ağalara yani paşalara, hani ekstra olarak çalıştığın otellere gününbirlik gelen kalın temelli fora kazık kıcılara ve tüm bunları kalkınma olarak sunanlara sıritmana, sana gelelim sana. Ne duruyorsun? Tüm bunların mes'ulünü biliyorsun bal gibi. Biliyo... Ne dedin sen? Müteahhit mi? Hah. Bul onu!

burak çapak.

Peygamber Efendimizin mescidini hangi müteahhit yaptı?

köprü

Olduğum yerin başını
unuttum. İşte köprüde. 2
parmaklık, caddenin sonundaki, parmaklarıma
sarılmak istiyor sanki, gün,
haykırıyor içimde: kış bitmeden öleceğini hissettiğin
küçük bir kız çocuğu gibi
zavallı.

Köprüyü göremiyorum artık, geride
bıraktım, içerisinden geçtiğimiz şey, gölgesi, “kendimiz”
demeyi arzuladığımız soğuk ve hissiz asfalt
boyunca ilerledik.
“Köprü nereye gitti?”

amiri baraka.
(çeviri: ediz kavanozoğlu)

kampüsünün çimlerini lağım suyuyla sulayan okula mektup

Okulumuzun Dönüştürülebilir Enerji Bakanlığı'na;

Bizler, yani velinimetiniz öğrencileriniz sizlere bu mektubu yazmak ve bir nebze şükranlarımızı belirtmek vazifesini borç bilmiş ve bu hasep ile kolları ve dereden henüz çıktıktan sonra paçaları sıvamak durumunda kalmış bulunmaktayız. Her bir şeyin her bir şeye dönüşebildiği bu çağda kişi bazı şeyleri kavrama hususunda güçlük çekebiliyor. Bu dönüşüm ve bilhassa dönüşüm hızı baş döndürebiliyor. Hararet basıyor, tansiyon fırlayıveriyor sonra, alimallah. Tabii bu durumu önceden fark etmiş olanlar süttten yaptıkları yoğurtlarla derdimize derman oluyorlar. Var olsunlar. Bakın görüyorsunuz işte, hız baş dönmesine, baş dönmesi süt tuz ve su ile yapılmış ayran içme zaruretine, zarureti bilen için bu durum paraya, ve bunları bilmek yazıya nasıl da dönüşüverdi. Bunun haricinde dönüşümler de yok değil. Su buluta, bulut kara, kar çiçeğe, çiçek midede...

Neyse, biliyorsunuz bunu. Daha farklı olanlarına değinmek gerekirse, sevgi nefrete, vuslat hasrete, bilgi cahilliğe, zevk acıya, ihanet bir başka ihanete...

Fakat sayın bakanım, kişi bunları geç de güç de olsa bir şekilde kavrayabilmekte. Asıl şaşılması ve bunca şeyi size zuhur ettirmemize sebep olan şey öyle pek de alışlagelmiş bir durum olmasa gerek. Durun başımdan geçen bir olayı anlatayım, hak vereceksinizdir elbet.

Okulumuza ilk geldiğim zaman, gördüğüm manzara bir nebze de olsa burada yaşayacak olmamın sıkıntısını gidermiş ve içimde bir ferahlama hissinin uyanmasına vesile olmuştu. Ağaçlar, çiçekler alabildiğine yeşil çimenler, çalılıklar, kaktüsler bir insana nasıl huzur vermez ki? Aslına bakarsanız şaşırmadım da değil. Çünkü yeşil ada olarak bildiğimiz bu minik ülke havaalanından buraya kadar pek de öyle bir izlenim vermiyordu. Etraf toz toprak çoraktı demiyorum. Fakat bu kadarı herhangi bir yerde de olsa gerek ve bunun için önüne yeşil gibi bir sıfat getirilmez. İzlenimim ve düşüncelerim böyle iken okulumuz bana bu durumu aşmış gibi göründü. Ve bu hususu burada bıraktım.

Derken bir sabah titreyerek uyandım. Karım felaket ağrıyordu. Ateşim her dakika biraz daha artıyordu sanki. Başlarda önemsiz bir üşütme zannettiysem de iki gün sonra okula gidemeyecek hâle gelince ev arkadaşımın da ısrarıyla istemeye istemeye hastaneye gittim. Hastanede daha da fenalaştım. Sonra bir ara yerin yaklaştığını görür gibi oldum. Uyandığımda arkadaşımın yanı başımda zorlama bir gülümsemeyle bana baktığını gördüm. Aşırı su kaybıymış, bayılmışım. Birkaç dakika sonra doktor bey amca geldi. Önce serumumu kontrol edip ateşime baktı. Arkadaşımdan ne vakit uyandığımı öğrenince bana da nasıl olduğumu sordu. Amipli Dizanteri olmuşum. Yediklerime mi dikkat etmemişim, pis bir yerde denize

mi girmişim, temizliğimi mi aksatmışım gibi birkaç şey geveledi. Tabii ben zonklayan başımla ve yaklaşan sınavların düşüncesiyle pek anlayamadım. Arkadaşım söyledi daha sonra. Hastaneden çıktıktan sonra ilk işim eve gidip öfkeli öfkeli valizimi toplamak oldu. Annem biletimi almış gelmemi istemişti çünkü. Bana kendi elleriyle bakacak –üstüme pek titrer de– iyi edecekmış. Neyse çok uzattık. Velhasılı ke-lam, annem beni iyi etti, gerisin geri dipdiri yolladı. Üç sınava giremedim. İki dersten çıktım. Mezuniyetim daha ilk senemden, yaz okulu yapmazsam, yarım dönem uzadı. Bu dönüşüm mevzusu da o zamandan beri kafamı kurcalamaktadır sayın bakanım.

Tabii size kızmıyorum. Ne de olsa okulumuzun o ruha dokunan yeşilliği kolay sağlanmıyor. Lağım suyuyla sulanması gerekiyor ki denize akacak kirli su ile doğal gübreleme yapılabilsin. Üüne ün katsın. Rüzgâr essin, ruha dokunan güzelliğin sebebi su da yüzümüze gözümüze değsin. Değsin ki sonra hiç olmadık bir vakitte hiç olmayacak bir hastalığa yakalanıp hiç olmadık durumlarla karşılaşalım. Karşılaşalım ki şu minik adamızın serum takmaktan başka elinden gelen bir şeyi olmayan hastanelerinin meşgalesi olsun. Olsun ki bizi titreye titreye yaban ellere gönderen ailemiz endişelenip yanlarına çağırınsınlar. Çağırınsınlar ki okulumuz zora girsin, sınavlar girsin, kafamıza yaz okulu düşüncesi girsin. Girsin ki, her şekilde cebimizdeki para okulumuzun yeni dönüşümler yapabilmesi için yararlanabileceği bir fon olsun. Oh olsun. Yani sayın bakanım vaziyet bundan ibarettir. Dönüşüm önemlidir. Ne de olsa iki yıl bu durumu içimde biriktirip durduktan sonra böyle bir dönüşü o olmadan yapamazdım.

h. h. aydın.

**Su hayattır.
Su yoksa hayat yok.
Hayat yoksa ölüm var**

Staj Günlüğü: Hoş geldin cehenneme.

staj g nl    

GİRİŞ

Dünya kocaman bembeyaz bir ofis. Üretim ve yönetim alanlarında, kurucu patronun söylediği ve her yere çerçeveletip astırılan yazım hatalı, boktan bir söz: "İř kazası riski varsa hiçbirşey acil değildir." Tepede dijital bir pano: "İř KAZASIZ GEÇEN GÜN SAYISI: 16". Komp terlerine erişemezsin, çünkü bilgi güvenliği. Stajyer genç kızlar ve genç o lanlar. Çalışanlar evli ve çocuklu, fakat gözlerini alamıyorlar. Bir duvarının küçük bir köşesinde, pek dokunulmayan meslek  kitaplar. Bir de küçük bir kütüphanesi var, fakat sadece bir iki kitap rafı. Türk şiiri yok ama Liderlik ile ilgili kitap dolu. Sanatın bulunduğu tek yer, *mousepad*in üzerine basılan *Renaissance* resmi. Allah yazan küçük bir biblo. ~~Allah yazan küçük bir "Bible"~~. Masanın  st nde. Dışarıda sanayi sesleri: tırlar, motorlar, süspansiyonlar, metal levhalar. Hoş geldiniz cehenneme.

1. GÜN

Katıldım.
Katlandım
Atlatmak istemiyorum
Bir de bu denli ucuzken yaşam denen çehremiz
Garip turlara çıkarıldım garipsenmedi
Provalara dahil oldum
Fikrim alındı hatrım soruldu vaktim onandı
Bana kalanla yetinmekti niyetim, garipsendim.

Konuşulacak yerde sustular
Yer kendini sarstı
İleride damlardan bağıracakları fısıltıları olmasın istediler
Hayretler içinde ben de sarsıldım
Hayretler içinde diyorum çünkü tüm bunlara katlandım
Bakmak hakkı tanındı bana, okurcasına baktım

Bu sırada sürekli bana da bakan bir kız vardı
Sen asker emeklisi bir sultansın dedi
Ve ağzın kemik gibi kokuyor
Kemirdiğim şeyin insan kemikleri olduğunu hiç görmedi

Ben hiç ikincilere dahil olmadım bu yüzden
İlkine davet edildim ikincisinden kovuldum
Bana biçilmiş kefen kaftan kader buydu
Dişlerim sağduyu
Dişlerim yamuldu

Herkes staj yaparken ben şiir yazdım
Çünkü dişlerim şiirdi benim
Halksız halk otobüslerinde bitirdiği kaçınıcı cilt idi bu
Diye sorduruldum
Vakti zamanı gelmiş bir kol saati buldum
Cüsseme ekledim bu cüzzî cismi
O andan itibaren halksız halkın arasına
Katıldım
Katlandım.

h.h. aydın.

HAYIRLI OLSUN... 7 ay erken bitirilen Fatih Köprüsü "Sov"la açıldı

Boğaz'a 2'nci 'GURUR'

İstanbul'dan çıkaran binalar
Herkes kendi istediği gibi inşaat fırsat bulunca
dünyanın en acı binaları yapılmaya başlandı

**Iste, Boğaz'ın
2. gerdanlığı**

Evler küçülmeğe başlıyor

**Bir yatak odası ile bir hamam ve
bir garaj kâfi imiş**

Amerikada son zamanlarda yapılan evler etkisiyle bir oda ile bir garajdan, apartmanlar ise bir oda bir banyo daire-sinden ibarettir. Bunun neden ileri geldiği tetkik edilmiş ve ni-hayet keyfiyet yeni evleri yapı-tırlardan öğrenilmiştir.

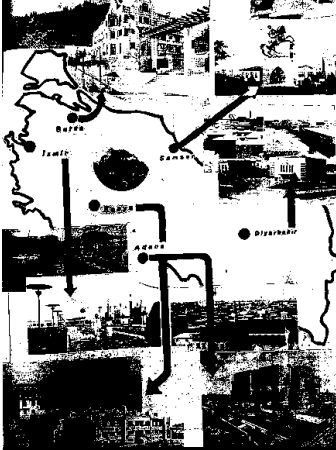
— Büyük bir ev, yalıtı bir çok odalı apartmanların artık zamanı geçmiştir. İnsana ancak bir yatak odası ile bir hamam lazımdır. Diğer odalar zayıttır çünkü misafirlerimizi, daha edilen büyük otellerin salonlarına davet ediyoruz. Yemeklerimizi lokantada yiyoruz; toplanmak istediğimiz zaman klüplere giderek birig oynuyoruz; geceleri sinemalara tiyatrolara gidiyoruz. Evde, otu-rak vakitimiz zaten yoktur.

Sabahları erkekler işlerine, ka-dınlar tenis golf oynamaya, terzi-lerine, berberlerine gidiyorlar, çocuklar zaten mekteplerde ley-fidirler. Demek ki şimdi asri in-sanlar için en lüzumlu şey yan-kanacak bir yer ile yatacak bir oda ve [otomobilizasyon] adam olma-dığı için] otomobilini koyacak bir garajdan ibarettir.

Amerikada yeni inşa edilen tek odalı mükemmel apartmanlardan biri

15 Yılda Anadolunun manzarası değişti
Bir çok şehirlerimizin umrana kavuştu

**YILLARDIR AYNI ZİHNİYET
İSTEMEZÜKÇÜLER
YİNE SAHNEDE!**

**Kentsel dönüşüm
dalga dalga sürüyor**

Gözü ve Şişli'de Bakan Erdoğan Bayraktar: "Son 9 yılda kaçak yapılar büyük oranda
gözetim altına alındı. Kentsel dönüşüm dalga dalga devamlıdır." dedi

KÖPRÜYE KARŞI KAMPANYA AÇILDI

encleri Bo-
mpanya aç-
lanında ya-
zan Gündüz

Taner ve Metin Eğrelboğu adlarında iki ö-
renci polisler tarafından yakalanmıştır. Re-
simde, Taksim'de öğrencilerin, yapıtlarını
Köprü aleyhleri sloganı göstermektedir.

**İpek Yolu treni Marmaray'dan geçti
İSTANBUL'DA TARİHİ AN!**

**ASRIN RÜYASINDA
MUHTESEM FINAL**

İNŞAAT SEKTÖRÜNDE ADANA'NIN GURURU

Birleşik Kurum İnşaatı'nın başkanı Halil Avcı
Sarıyer'de Gıda, Adana'nın gururunu taşıyan
marka ismi belirlenirken, Türk mühendis
hatırlanarak belirlenen adanın ismi oldu.

Selvi acıbestlerin yeni binalardan başlıyor
nana merdiveni doğrudan doğruya bina-
nın üstüne çıkılacak şekilde.

Aldığımız malumata nazaran İstan-
bul'da son senelerde yapılan bina in-
şaatları zevkizlikler alıktatılma na-
zan dikkatini celbetmektedir.

Selvi binaları Çarşı, Takim.
Meydan gibi emellerle Boğaz'ın iki
tarafında yapılan apartmanlarda büyük
bir zevkizlik vardır. Bu meydana bina-
lar arasındaki itfaiye muhtelifliği binaları
parçaları ve sokakları gibi binaların
arkasında da çok sayıda. Bu binaların
bir kısmı inşaatçıların vapur, bir kıs-
mı ise lakomeli binalarında, bir kıs-
mı ise tarifi edilemez bir tarzda inşa
edilmiştir. Boğaz'ında inşa edilen bir bi-

Dün
bulunca
İstanbul'da ortaokul ve lise binaların yine yolları açıldı... Yene pek çok kişi yerine geç kaldı...

Yeni çalışma saatleri kondu trafik eskisinden beter oldu!

CHINA RAILWAY EXPRESS'E KARŞILAMA TÖRENİ

askeri sınırları aidi?

TC SÖZCÜ

**Bakanlık, Avrasya Tüneli için "isim anketi" başlattı
ama Atatürkçüler boşuna heveslenmesin. Çünkü...**

14 YILDA YAPTIKLARI HİÇBİR SEYE ATATÜRK ADINI VERMEDİLER!

Amacı henüz ortaya isim bulmak değil, kafalarındaki ismi "halk istiyor"
bahanesiyle dayatmak. Atatürkçüler bu tuzaga düşürmeye çalışıyorlar

18 YILDA 3 KAT BUYUDUK

Türkiye, AK Parti'de 18 yıldır iktidarda ve dıştan gerçekleştiren
saldırıların ardından ülke büyümeğe ama... Birçok arada büyü-
te geçiren de gerçekleştiren de beklenildi. Türkiye ekonomisi 18 yıl
içerisinde 3 kat büyümüş.

İKİ YAKAMIZ BİR ARADA

Kentsel dönüşümde belediyeler yarışta

İSTANBUL-İZMİR 3.5 SAAT

Balıkesir'in merkezinde
yer alan, İstanbul-İzmir
arasını 3.5 saatte indirecek,
İstanbul-İzmir Otoyolu'nun
192 kilometrelik kısmı
bitirildi.

İKİ DEV PROJE İZMİR'İ UCURUR

AYDA 1.910 TL TAKSİTLE LÜKS REZİDANS SATACAK

İSTANBUL-İZMİR TÜRKİYE'NİN GURURU

Ferhat olduk dağları deldik

Türkiye, AK Parti'de 18 yıldır iktidarda ve dıştan gerçekleştiren
saldırıların ardından ülke büyümeğe ama... Birçok arada büyü-
te geçiren de gerçekleştiren de beklenildi. Türkiye ekonomisi 18 yıl
içerisinde 3 kat büyümüş.

Yeni çalışma saatleri kondu trafik eskisinden beter oldu!

İlk defa otomobille köprüden geçtik

AYDA 1.910 TL TAKSİTLE LÜKS REZİDANS SATACAK

İSTANBUL-İZMİR TÜRKİYE'NİN GURURU

Pekin'den Londra'ya Asya ve Avrupa'yı deniz altından demiryoluyla bağlayan Marmaray
Cumhuriyet'e armağan olarak görkemli bir törenle açıldı. İlk seferi devletin zirvesi yapı

zabıt

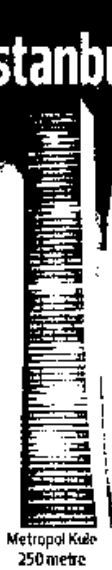
- 1953, 6 Mart, Türkiye ile Birleşmiş Milletler arasında "Teknik Yardım Antlaşması" imzalandı. Antlaşma imar ve iskân konusunda Türkiye'ye yardım yapılmasını öngörüyor.
- 1956, 10 Nisan, Fırat Nehri üzerinde yapılan Türkiye'nin en uzun köprüsü ulaşımına açıldı. 720 metre uzunluğunda ve 20 ayak üzerine oturtulan köprü 5 milyon liraya mal oldu.
- 1956, 25 Eylül, İstanbul'da istimlak başladı. Başbakan Adnan Menderes "Memleket baştan aşağı yeniden inşa olmaktadır" dedi.
- 1956, 28 Eylül, Maliye Bakanlığı, İstanbul'da hazineye ait 10 bin arsa ve 500 binayı satışa çıkardı.
- 1957, Nisan, Atatürk Orman Çiftliğinden arazi satılabilmesine olanak tanıyan kanun kabul edildi.
- 1959, Ocak, Amerika Birleşik Devletleri ile imzalanan İstimlak ve Müsadere Garantisi Anlaşması Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde onaylandı. Anlaşma basında kapitülasyonlara dönüş olarak nitelendi.
- 1965, 4 Kasım, Türkiye'nin ilk gökdeleni Ankara'da alıcı bekliyor. 23 katlı Kızılay İşhanı 50 milyon liraya mal oldu.
- 1966, 12 Haziran, 3 milyar 100 milyon liraya çıkacak olan Dünya'nın 13. büyük barajı Keban'ın ana gövde inşaatına bugün törenle başlandı.
- 1968, 6 Mart, İstanbul'da mimarlar odasında yapılan basın toplantısında Boğaz Köprüsü'nün bugün için gereksiz olduğu öne sürüldü ve Asma Köprü "Özellikle otomobil sahiplerinin kullanacakları ve keyiflenecekleri dev bir oyuncak" olarak nitelendi. Toplantıda ayrıca "İstanbul köprüsünün politik tercihlerle alınan kararlara bağlı olarak yürütülmesi yakın bir gelecekte dönüşü olmayan tam bir felaket dönemi açacak, köprünün çevre yolları etrafında 15 ile 30 milyar liralık bir arazi spekülasyonu başlayacaktır" denildi.
- 1968, 18 Mart, Amerika, Türk Hükümeti'ne başvurarak boğaza yapılacak köprünün denizden 22 metre daha yüksek olmasını istedi. Ön projede 45 metre yükseklikte olması öngörülen köprünün yüksekliği Amerikalıların isteği kabul edildiği takdirde 67 metreyi bulacak. Amerika "Enterprise" gibi uçak gemilerinin, 45 metre yükseklikteki köprünün altından geçemeyeceğini bildirdi. Bu istek kabul edilirse köprünün faturası 60 milyon lira daha artacak.
- 1970, 20 Şubat, Dünyanın 4. büyük köprüsü Boğaz Köprüsü'nün temeli atıldı. Temel atma törenini Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ve Başbakan Süleyman Demirel açtı. Köprünün müteahhidi Hochtief-Cleveland firması köprüyü 300 milyon lira bedelle 345 ayda bitirmeyi taahhüt etmişti.
- 1970, 21 Şubat, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi öğrencileri Boğaz Köprüsü'nü protesto ettiler.
- 1973, Ekim, İlk köprü (Şimdiki adıyla 15 Temmuz Şehitler Köprüsü), Danny Kaye, Josefin Baker gibi ünlü sanatçıların da katılımıyla açıldı. Toplamda 440 milyon liraya mal oldu.
- 1975, 10 Kasım, İstanbul'un üçüncü gökdeleni olan ETAP Otelі tören yapılmadan hizmete girdi.
- 1981, 21 Ekim, Türkiye'nin en büyük, dünyanın ise 3. büyük barajı olan Atatürk Barajı, Devlet Başkanı ve Genelkurmay Başkanı Org. Kenan Evren tarafından törenle faaliyete geçti.
- 1982, 7 Nisan, İstanbul'da, 2 Haziran 1981 yılından sonra yapılan bütün gecekonduların yıkılmasına karar verildi.
- 1983, 11 Ocak, Yapımı kamuoyunda büyük tartışmalara yol açan Yatağan Termik Santrali hizmete girdi.
- 1985, 25 Mayıs, Cumhurbaşkanı Kenan Evren tarafından 2. Boğaz Köprüsü'nün temeli atıldı.
- 1986, 22 Nisan, Daha önce yabancıların Türkiye'de mülk edinebileceklerine dair çıkan ve Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen kanun, bazı değişiklikler yapılarak tekrar kabul edildi.
- 1988, Temmuz, İkinci Köprü (Fatih Sultan Mehmet Köprüsü) açıldı.
- 1991, 29 Eylül, İstanbul Metrosunun inşaatı başladı.
- 2000'ler, İstanbul'a 117 gökdelen yapıldı. Şu anda 121 tane var.
- 2004, Mayıs, Marmaray – Demiryolu Boğaz Tüp Geçişi inşaatı başladı.
- 2011, Nisan, Türkiye başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, Kanal İstanbul projesini tanıttı.
- 2011, Ağustos, Mekke'de 601 metre yükseklikteki Dünyanın en yüksek saat kulesi açıldı.

Skyland İstanbul
287 metre

İstanbul Sapphire
261 metre

Metropol Kule
250 metre

Varyap Meridian
244 metre

Anthill Residence
210 metre

Spire Tower
201 metre

İstanbul'un zirvesi 287 metre oldu

Evi terk et.

başlangıç duası: dîbâce: her duada ümit vardır: allah'tan başkasına dua edilmez: edilyorsa onda ümitsizlik vardır

"UMUT FAKİRİN EKMEĞİ" YAHUT "ÜMİT EN BÜYÜK KÖTÜLÜKTÜR ÇÜNKÜ İŞKENCEYİ UZATIR" YAHUT "BAK BU ALEMDE UMUDU OLMAYAN DAİMA SÖMÜRÜLDÜ"

"Umut fakirin ekmeğidir" demiş Miletli Thales.

"Ümit en büyük kötülüktür çünkü işkenceyi uzatır" demiş Nietzsche.

Avuçlarını açıp, Allah'a dua ettiğinde söylediklerin, senin nasıl biri olduğunu ele verir. Mesela babalarımız artık, "Allah'ım, sayısal lotonun bu haftaki ikramiyesi bana çıksın, ne olur" diye dua ediyor. Girdiği borçları ancak bu şekilde kapatabileceğine inanıyor. Bu adam ümitli birisi değil. Bu duayı ettikten sonra gidip cep telefonunu taksidine giriyorsa, kirada oturuyor, araç kredisi çekiyorsa, bu adam bu işleri ümitsizliğinden yapıyor. Çünkü bu adamın işkencecisi kendisi. Gittikçe daha çok ümitsizliğe kapılıyor, bu ümitsizlikle, daha çok takside giriyor. Ümitsizlik, işkencesini uzatıyor, ümit değil. Sonra dönüp tekrar avuçlarını açarak, "Allah'ım, sayısal lotonun bu haftaki ikramiyesi bana çıksın" diyor. Nietzsche, adamın burada Allah'tan ümit ettiği için bu hâle girdiğini düşünüyor. Halbuki bu adam Allah'tan ümit etmiyor. Bu adamın tek ümidi, sayısal loto. Sırf ağız alışkanlığından dolayı 'Allah'ım' ekliyor cümlesinin başına. Zira Allah'a inanan bir insan, yalnızca Allah'tan diler. Ve Allah'a inanan bir insan, ümitsiz bir milyon insana ümit satarak, aralarından birine, diğer ümitsizlerden alınan paraların küçük bir kısmının verildiği bir sisteme bel bağlamaz. Biz, "Allah'ım, güç ver" demeyiz; "Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh" deriz. Biz, "Allah'ım, ev, araba ver" demeyiz; "Lehü'l mülk" deriz. Biz, "Allah'ım, sabır ver" deriz. Biz, "Allah'ım, en hayırlısını sen bilirsin" deriz.

Ümitsiz insan, cahil insandır. Nefsini kabartan her şeyde ümit arar. Bir hatayı ümitsizce defalarca tekrarlar. Çünkü ihtiyacını bilmiyordur, dolayısıyla da kendisini

bilmiyordur. Bu şekilde de düşüklüğe, aşağılık olana alışır, ona tamah eder. Artık onun cenneti haline gelir sürekli olarak yaptığı hatalar. Ümitli bir kişi ise, hatasından ders alır ve sürekli iyiyi bulmaya, kendisini insan olarak yüceltmeye adar. Velhasıl, "cenneti özler."

Ümitsiz insan git gide daha çok ister. Hata'nın zevk veren kısmını ister. Yaptığı şeyin bir hata olduğunu bilse bile, onu, o hatanın verdiği zevk ânı için tekrar tekrar yapar. "Sıkıcı", "uğraştırıcı" işleri hayatından atmaya çalışır. Sürekli olarak tembelleşmek ister. Popüler kültür icraatçısı aydınlar da insanların bu duygusuna hitap edecek şeyler üretir. Bir bilgisayar donanımı üretmek için üç kasabanın suyu kirletilir; fabrikası olan her şey, toprağa, atmosfere ve sulara telafisi olamayacak miktarda atıklar bırakır; elektrikle kullandığımız her alet elektromanyetik alan üretir, bu da, beynimizin elektromanyetik alanına girerek, sürekli olarak stresli olmamıza sebep olur; paketlenmiş gıdalar, hormonlu tohumlar, her biri, insan vücudunun katlanabileceği en berbat şeylerdir; bu şeylerin oluşturduğu tonlarca çöp ve diğer atıklar, sürekli olarak okyanuslara boşaltılır.

Daha çok tembelleşebilmek için daha çok çalışmamız söylenir. Yaptığımız işi kolaylaştırabilmek için çoğu şeyi gözden çıkarırız. Şirketler bizim hakkımızda istihbarat toplar. Bu istihbaratlara dayanarak, daha fazla tembelleşebileceğimiz şeyler üretirler. Fakat bunlara ulaşabilmek için biraz daha fazla çalışmamız gerekecektir. Ellerindeki istihbaratlar sayesinde, ne olduğumuzu, neler yaptığımızı, neleri sevip neleri sevmediğimizi, bizimle ilgili her şeyi bilirler. En nihayetinde de küreselleşen dünyada kimliksiz birer müşteri haline geliriz. Önce

ekranda görüp, Dünya'nın öbür ucundaki şeyleri isteriz; sonra Dünya'nın her yerinde insanlara aynı şeyler (*product*) verilir, herkes aynı şeyleri kullanır; sonra Dünya'nın tüm şehirleri birbirine benzetilir, en nihayetinde de Dünya'nın her yerindeki insanlar birbirine benzer. Amerika'daki de aynı tip insandır (*customer*'dir), Sudan'daki de. Dolar kullanan da parasını aynı yere gönderir, lira kullanan da. Böylelikle de Allahsız bir Yahudi cihan devleti kurulmuş olur.

UNSPEAKABLE TURK

Meselemiz umut. Ümitvarız. Çünkü karambole iş yapıyoruz. Bir karambol oluşturulmuş halkın arasında. İstiklâl Harbi'nin ardından buralardan çıkartılan Ermeni, Rum ve Yahudilerin zanaatları bize kalmıştı. Fakat İngiltere'ye bir söz vermiştik, bu zanaatları işleyip geliştirmeyeceğiz, bu zanaatlar Türk'ün eline geçmeyecek diye. Ardından gelen Boşnak, Bulgar, Arnavut ve Selânikli muhacirler ise, bunlara benzer zanaat işlerini, fakat daha çok ticarî işleri işletmeye başladılar. Bir süre sonra da bu ülkede Kürtler, Aleviler vesaire arasından insanlar zengin edildi. Birçoğu ünlü oldu. Birçoğu da Batı'ya göç ederek parayı orada buldu. Mr. Çobani de bunlardan biri. Bunlardan öyle çok kişi ünlü ve zengin oldu ki, artık şöyle bir anlayış belirdi: "Türkler barbardır. Gördünüz işte. Kılıç devri kapandı, nasıl da hiçbir halt edemez oldular. Sanatçılar, şarkıcılar, televizyoncular, sanayiciler, girişimciler vesaire hep Kürtlerden, Alevilerden, Türk ve Sünni olmayanlardan çıkıyor. Koca müzik endüstrisi

Kürtlerin elinde." Fakat bunları söyleyen aynı kişiler sürekli olarak Türkiye'deki müzik kültürünün arabesk ve pop gibi sığ şeylere hapsedildiğini, televizyonların insanı aptallaştırdığını da söylüyordu. Tek beğendikleri nokta vardı, o da girişimcilik. Kürtler ve Alevilerden bol bol zengin insan türüyordu bu şekilde. Bunları söyleyenler, bu anlayışı şöyle de destekliyorlardı: "Geçmişte de böyleydi bunlar. Osmanlı'da sanattan tutun, sanayiye kadar her işi gayrimüslimler yapardı. Bu Türkler sadece barbardılar, ekip biçerlerdi." Osmanlı'daki bu 'girişimci' beyinlerin ise nedense en büyük icraatı Osmanlı Bankası'nı kurmak oldu. Türkiye'dekiler farklı bir şey yaptı mı? Yapmadı. Onlar da banka kurdu. Sonra da Yunanistan'a, Katar'a, İngiltere'ye, ABD'ye sattı. Bir karambol oluştu bu süreçte. Bu karambolde doğruyu söyleyen tek bir taraf vardı, geri kalan herkes farklı kalıplarda aynı şeyi söylüyordu. Yani Türkiye'de tek bir doğru yol, aslî kültür, yaşam tarzı vardı. Geriye kalan tüm tarih, dil, din, sanat lakırdıları (teorileri vs.) resmî idi. Bir taraftan birileri diyordu ki, "Etrak-ı biidrak"; diğer taraftan diğerleri de diyordu ki, "*Unspeakable Turk*". Aynı şeyden bahsediyordu her ikisi de. Bir yandan şark kurnazları, garbın afakını okşuyor; kendi içlerinde de şark bülbülleri, şark kurnazlarının gönlünü hoş tutmak için çabalıyordu. Bizse bu karambole iş yapmaya devam ediyoruz. Nabız yoklamıyor, zabıt tutuyoruz. Bizlere yapılanları bir bir not ediyor, şahitlik edeceğimiz günü sabırla bekliyoruz. Bunu, bu işi yapacak aydınlar kalmadığı için yapıyoruz.

Ümidin ardından, intikâmı konuşacağız.

Kalın sağlıcakla.

L.

pinokyo

En çok burnundan öperdim ben seni pinokyo
Böylece kurşuna dizilirdi bütün felsefi akımlar
Yer kürede ne kadar kötülük varsa
şimdi pervasızca korkusuzlar
Çünkü hiçbiri hâlâ benim seni ne kadar özlediğimin farkında değil
Kavlamış dudaklarımı zımparalıyor zampara gölgeler
ve güller sesimi yontuyor büküyor
Fikirlerime ulaşmaları ise zaman meselesi
Annemin ısıttığı sütü yutmayıp Sitka Ladin'e tükürüyorum bu yüzden

çocuklar büyür ölür, dediydin
çizgifilm kahramanları unutulur ölür
bir çağı değiştirecek hayallerle erkencene kalkıp
otururduk televizyon başına Pazar sabahları oysa
oysa
biz çalan zil sesi ile sınıf kapılarında valse de tutuşurduk
nöbete de dururduk yabancı kış mevsimi mevsimlerinde

Ne yapayım yani yaşadığımı söylediğim gibi yaşadıysam
Şimdi söylemekten öteye geçemiyorum ya
Endişeliysem, üzgünsem,
gözüm dönmüşse, şairsem,
ölmüşsem ya da her nasılsam
daha da öyle olmalıyım.

Tek çıkar yol bu
Mantıkla nutuk aynı değiller bazı
Hem siyahın kendinden başka tonu mu var?
En çok bu yüzden burnundan öperdim seni ben pinokyo
Yoksa uzar giderdi o.

nihan zehra gülgün.

sevgili nazlı devlet

[hikâye]

01.09.2010 Pazartesi

Sevgili küllük;

Bugün akşam, yani demin babam eve ölü gibi geldi. Ne olduğunu sordum, ben öldüm, dedi, bittim artık. Pek bir şey anlamadım ama galiba en sonunda işten atılmış. Yedi yıldır envai çeşit bankaya borcumuz vardı. Son zamanlarda sürekli olarak bir bankanın borcunu diğer bankadan çektiği parayla ödemek zorunda kalıyordu. Evimizin taksidi de dört aydır aksıyordu. Kira öder gibi sahip olacağımız evden sokağa atılır gibi atılacaktık. TOKİ elimizden almıştı sonunda. Devletten beklediğimiz para da gelmiyordu. Babam sürekli “devlet alırken saniyede, hacizlerle alıyor; verirken nazlı nazlı, taksit taksit” diyordu. En sonunda devlete bir mektup yazmaya karar verdim. Odama gidip oturdum ve “sevgili nazlı devlet”, “babamın niye işini elinden alıp parasını da vermediniz?” gibi birçok çocukça şey yazdım bir saat önce. Ama en sonunda yenilgimi kabul edip vazgeçtim.

Onun yerine de okuldaki sevdiğim kıza mektup yazmaya koyuldum. İsmi Narin. Kara gözlü, kara saçlı, beyaz tenli. Çok güzel bir kız.

Tam bitiriyorken babam “Odanda mısın lan?” diye yanıma geldi. Galiba sarhoş olmuştu. Biraz bağırıp gider böyle zamanlarda. Küçükken bazen vuruyordu da ama artık sadece bağırıyor. Benden başka kimsesi olmadığı için sanırım. Önümdeki kâğıdı alıp “Bu ne lan?” diye sordu. Cevap vermemi beklemekten “Aşk mektubu mu yazıyorsun lan taşaksız?” dedi. “Ya baba bir siktir git” dedim ama bu sefer de “Lan yavşak!” diyerek bir hamle yaptı. Kaçtım ama yine de yakaladı. Demek ki o kadar da sarhoş değilmiş. “Toplan bakam çıkıyorduz artık bu evden” dedi. “Bu kadar çabuk mu? Okula nasıl gidip gelme yapacağım ben?” “Bilmiyorum be oğlum, bilmiyorum.” “Kiraya girelim buralarda. Beş yüze falan buluruz.” “İlk birkaç ay peşin isterler, depozito filan epeyi bir para yapar o.” “Uf, her neyse baba ya, erkek adamız, yatarız sokakta.” “Sen toparlan da, bakarız. Bugün buradayız zaten. Yarın gitme okula.”

Velhâsıl, yarın okula gitmeyeceğim.

Sevgili güleç;

Birkaç gündür yazamıyorum sana. Ama mazeretim var: Üç gün önce devletten alacağımız para sonunda geldi. Hatta bu arada babamı tekrar işe aldılar. Ama artık otobüs şoförü yerine çöp kamyonu şoförü olacak, olsun. Neyse işte, o yüzden çok meşguldük. TOKİ bizi evden çıkardı ama geri aldık. Bir gecelik karşı komşumuzda kaldık. Eşyaları da orada beklettik. Yok yere iş çıkardılar başımıza. Her neyse.

Yarın okul var, bugün pazar. Bu sabah 7:20'de kalkıp dersaneye gitmeliydim. Babam 15 dakika geç kaldırdı. Pazar günleri B12 halk otobüsü yirmi dakikada bir değil de otuz beş dakikada bir kalkar. 7:40'ta apartmanımızın önündeki durakta beklemeye başladım. Çünkü bugün B12'nin daha geç kalktığını unutmuştum. Yaklaşık 15–20 dakika durakta bekleyince sıkıldım. Bugün dersaneye gitmeyeyim diye düşündüm. Babamı aradım. Otobüsün gelip gelmediğini sordum. (Bizim evden görebiliyordun çünkü bunu.) Hayır dedi. Ben gitmeyeceğim bugün dersaneye dedim. 'Biraz daha bekle bakayım, ben kahvaltı yapacağım. Eğer o zamana kadar gelmezse ulaşırım bizim şoförlerden birine' dedi. Tamam deyip telefonumu kapattım. 5 dakika sonra babam çaldırdı. 'Herhalde otobüs geliyordur' diye düşündüm. Daha sonra otobüs geldi ve bindim. Kartımı bastım. Bakiyem yetersizdi. 'Birinden kart bul' dedi şoför. En arkada kulaklıkla şarkı dinleyen çocuk bana kartını verdi.

Kapıyı çalarak açtım. Sınıfta öğretmenle birlikte bir kişi vardı. Ders yok mu, dedim. Var, dedi. Geldiğime pişman oldum. Birkaç ders sonra sınıf dolmaya başladı. Fuat da en son sınıfa girdi. 'Bugün gezelim mi?' diye sordu bana. Bunu biliyordum çünkü uzun zamandır bundan söz ediyorduk, bunu planlıyorduk. Bana 'senin hikâyenı yarışmaya götürürüz hem' dedi. 'Yanımda değil, hem zaten bugün pazar, belediyeler kapalı oluyor' diye belirttim. 'Benim kütüphane ödevini yaparız o zaman. Birkaç kütüphane gezeriz' dedi.

Altı ders boyunca sıkıldım. Bir de iki tane etütümüz vardı Fuat'la. İkincisine girmeyip merkeze gideriz diye planlıyorduk ama vazgeçtik. Çıkışta da merkeze gitmedik. Fuat'ın sevgilisinin doğum günü için mekan baktık. Tepe'ye çıktık yürüyerek. Çok sıcaktı, piştik. İnerken minibüsle inelim dedik. Doğru Organize'ye gittik. Oradan metroya bindik. Şehreküstü durağını kaçırdık, bir sonraki Demirtaşpaşa'da indik. Bizim için daha iyi oldu. Orada bıçakçılara uğrayacaktık muşta almak için ama kapalıydılar. Allah Allah, dedik. Şaşırmıştık. Dümdüz yukarı çıktık, gölgeden gitmeye özen göstererek. Şehir Kü-

tüphanesi'ne baktık ama elbette kapalıydı. Bu benim aklıma nasıl gelmemiști ki? Bugün pazar. Belediyenin kapalı olacağı aklıma geldi de bunu niye unuttum. Bilseydik gelmezdik. En azından geldiğimiz belli olsun diye önünde fotoğrafını çektim Fuat'ın. Sonra su içtik. Fuat otobüse binmemizi istedi ama yürümемizin daha iyi olacağını söyledim. Nereye gideceğimize dair hiçbir fikrimiz yoktu çünkü. Korupark'a gidelim, dedi Fuat. Evet, dedim, sinemaya gireriz. Ama Fuat'ın ödevi birkaç tane kütüphaneye gitmesini gerektiriyordu. Ben de merkezde başka kütüphane bilmiyordum. Aklıma Yüzüncü Yıl'daki Şiir Kütüphanesi geldi. Bir tiyatro için gitmiştim Nazım Hikmet Kültürevi'ne, orada görüp üye olmuşum. Hem kitap da alırdım belki oradan.

Metroyla doğru Yüzüncü Yıl durağına gittik. Nazım Hikmet Kültürevi'ne girdik. O esnada burada da güzel kafelerin olduğunu, belki isterse kızı buraya da getirebileceğini söyledim. Hoşuna gitti bu fikir, değerlendireceğini söyledi. İçeriye girdik. Fuat'ın fotoğrafını çektim. Kütüphaneye girecek misin, dedi. Biraz tereddüt ettim. Dışarıda bazı kitapların ilk baskıları filan vardı, onlarla oyalandık biraz. Kütüphanenin içine tam girelim dedik, güvenlik kapıyı kilitledi. Biz de vazgeçtik o yüzden. Dışarıya doğru yöneldik. Fuat kapıyı açtı, ben çıktım, Fuat da çıktı.

'Narin!' dedim. Güldü, 'Ne alaka lan?' dedi. 'O değil mi işte?' 'He tabii, kesin olur.' 'Vallahi o, yemin ederim.' Yüzümü kapattım. Onun da beni görüp gülmüşediğini sandım, sonra arkadaşına bir şeyler söylediğini gördüm. Ellerimle tamamen kapalıydı yüzüm. Çok korkmuşum, onlar biraz ilerledi metroya doğru. Biz de metroya gideceğiz diye ilerledik. Fuat bir şeyler diyordu. Ama hiçbir şey duymuyordum. Belki arada bakıyorlardı arkalarına ya da ben öyle görüyordum. Arada mesafe bırakmaya çalışıyordum. Fuat hâlâ bir şeyler diyordu. 'Ne işi var onun burada' dedim. 'Evet, ne işi var?' 'Ben de onu diyorum.' 'Gidip sorsana oğlum.' Narin'in arkadaşı metroya girdi, o ise evlere doğru yürüdü. Sanırım biraz hızlı yürüyordu, ama neden? 'Oğlum Yakup, bu şansı bir daha yakalayamazsın. Git konuş.' 'Ne konuşacağım?' 'Burada ne işi varmış, onu sor.' 'Hayır hayır, yemin ederim yapamayacağım bunu.' 'Lan...' Koşmaya başladım. Deli gibi koşuyordum. Bu sıcakta deli gibi koşuyordum. Keşke şu yolda astımım tutsaydı da yâr yolunda ölüverseydim. Bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar uzağa gidebildin? Arada biraz mesafe varken 'Narin!' diye bağırdım. Arkasına döndü. Görmeliydiniz.

Uzun bir süre konuştuk. Fena da konuşmadık diye düşünmekteyim aslında. Burada oturduklarını öğrendim. 'Seninle mütemadiyen dans etmek istiyorum' dedim. Başını eğdi. Konuşmadı. 'Seninle günaşırı slogan atmak istiyorum'

dedim.

İsrarlıydı. 'Seni tüm hayat şartlarında muttasıl öpmek istiyorum' dedim. Ayakkabılarına bakmaya devam etti. 'Seninle tüm toplu konutları aleddevam yıkmak istiyorum' dedim. Biraz da benim ayakkabılarımda göz gezdirdi. 'Seninle muntazaman fişlenmek istiyorum' dedim. Kafasını kaldırdı ve gözlerini açtı. Ona dedim ki 'Meftunum sana,' ve de dedim ki 'Seni seviyorum.' Sonra kulaklarımın arkasından omuzlarıma, oradan da sırtıma inen bütün tüyler sırayla meksika dalgası yaptılar söylediğimin ertesi beş saniye boyunca. Sanırım o da o an çok şaşırdı. Öylece bakıp kaldı. Ve sonra bir toparlandı ki keşke toparlanmasaydı. Bana aynen şöyle söyledi günlük: 'Bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok, elimden bir şey gelmez.' Ne... Nasıl?

Sonra o sitesine doğru yürüdü, elimi kaldırdım 'oldu o zaman, görüşürüz' dedim.

Çok tuhaf hissediyordum kendimi. İçimden dedim ki: 'Keşke kafamda bir tümör olsaydı da bir avuç alıp tam arkasından fırlatsaydım.' Ama ayıp olurdu. Kendi kendime biraz güldüm. Çok uzun bir mesafeyi koşarak tamamlamak istedim. Sonra canım istemedi. Bir oyun oynamaya karar verdim. Gözlerimi kapattım ve ilerledim. Sanırım bir yoldan geçiyordum o an. Hani körler yavaş yavaş, temkinli bir şekilde hareket ederler ya, ben öyle değildim işte, dümdüz yürüyordum. İkinci yola geldim. Ana yoldu burası. Bayağı bayağı metrodan bu yana onu evine kadar bırakmışım. Gülümsedim. Ve baam! Sağ kalçamdan bir araba çarptı ve o an nefesim kesildi. Birkaç defa takla attım ve bir kümbet gibi yere düştüm."

hızır zehir.

neo istihza

Borges'e sorarlar, *Kadınlar üzerine ne düşünüyorsunuz?* diye. *Hangi kadınlar?* der.

Ey kıvrak şahmeran
Kutsal kanaviçe
At kıcında sokuluyorsun şehrim
Bir poşet esrar gibi mübarek

Doğum tarihim teberrük
Alın yazım: e alın yazım
Ellerin girit taşı
Şaplakla kıcımı
Daha fazla daha ki güleyim
Nasılsa değil misin sen
Gündüzleri alenen ebe
Geceleri gizli gassal tarafı olan
Boğ beni pamuğa
Ey hercümerç şahmeran

Ağlamak ciddiyet ister
İhanete uğramak şans
Ölmek? Ölmek pek çok şey isteyebilir
Fakat değil henüz yaşımız sarışın

kutlukşah agah.

kaybeden

Kafanı kaybedebilirsin dedi annem
eğer sabit tutmazsan.
Ki bugün galiba sabit değildi
Çünkü oynuyorken kuzenimle
Kafam düştü yere ve yuvarlandı gitti
Ve şimdi yerinde değil.

Arayamıyorum onu
Çünkü gözlerim onda,
Seslenemiyorum ona
Çünkü ağzım onda
(zaten duyamazdım da
Çünkü kulaklarım onda),
Düşünemiyorum bile onu
Çünkü beynim de onda.
Sanırım oturacağım
Şu kayanın üstüne
Ve dinleneceğim birkaç dakika...

shel silverstein.
(tercüme: ediz kavanozoğlu)

gece için şarkılar

Cinuçen Tanrıkorur
*Yakut Mine Zümrüt
Birdir Bana Kayalarla*

Farrakhan
*A White Man's
Heaven is a Black
Man's Hell*

İnci Çayırılı
*Yine Bahar Oldu
Coştı Yüreğim*

Cicero Blake
Sad Feeling

Coleman Hawkins – *Smoke Gets in Your Eyes*
Özdal Orhon – *Bu gece o ince yüzün ve dalgalı saçlarınla*

Hope Sandoval – *Charlotte*

Selahattin Pinar – *Hatıralar*

Big Star – *Holocaust*

Rachel Goswell – *Coastline*

Elif Ömürlü Uyar – *Cûşa gelir dağ ile taş*

Necdet Yaşar – *Kürdîlihiczakâr Saz Semâî*

Tatyos Efendi – *Gamzedeyim deva bulmam*

A. Kadri Rizeli – *Hicaz Şarkı*

BJ The Chicago Kid & K. Lamar – *His Pain*

Kalenderi – *Kayadan indim bugün*

Maurice Ravel – *Pavane for Dead Princess*

Sedat Anar – *Seyyah-ı Avâre*

Debussy – *Rêverie*

Benjamin Clementine – *Condolence*

Gülizar Ersel – *Bir kendi gibi zâlimi sevmiş ya-
nıyormuş*

A Perfect Circle – *The Package*

Nezih Uzel – *Gezerken yağmurda rüzgârda karda*

Melihat Gülses – *Göçmen Kızı*

Francoise Hardy – *Tous Les Garçons*

Ay Carmela – *El Paso Del Ebro*

Angel Olsen – *Windows*

Cem Karaca – *Sahibi Geldi*

Tülin Yakarçelik – *Sen şarkı söylediğin zaman*

Cinuçen Tanrıkorur – *İndirip yerlere benden
kaçırıp gözlerini*

Warren Zevon – *Mohammed's Radio*

Kani Karaca – *Canı canana kurban eyleyen gelsin*

Nursal Ünsal Birtok – *Bir deniz ki gözlerin
ölürcesine derin*

Özer Özel – *Demedim mi?*

Brilliant Dadashova – *Bayatılar*

hüzünlü madrigal

Bana ne sendeki dirlik düzenlik?
Hem güzel ol, hem de acı duy! Ekler
Gözyaşı yüzüne başka güzellik,
Yeşillikte bir su gibi üstelik;
Borayla canlanır çünkü çiçekler.

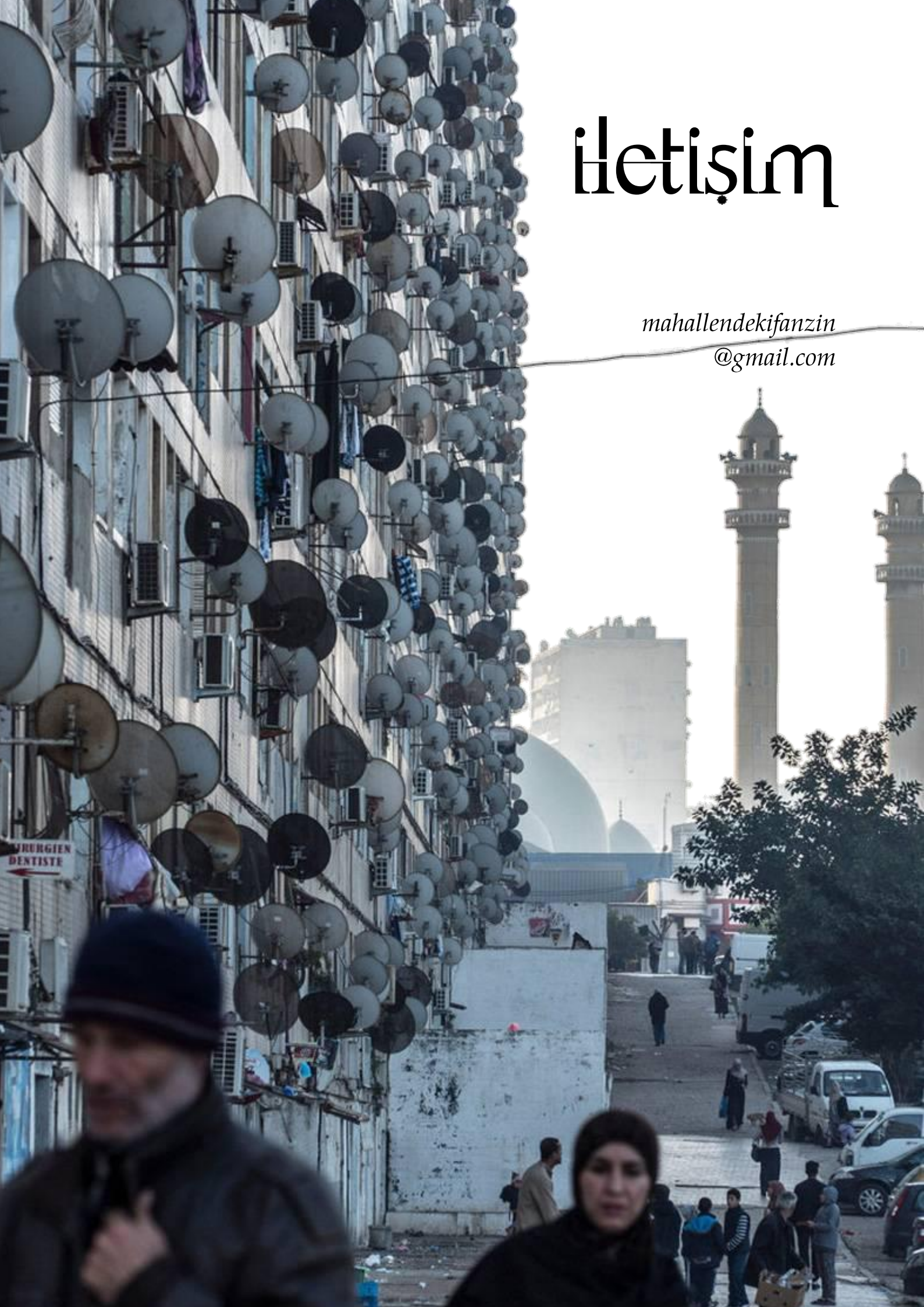
Seni ben alnından sevinç büsbütün
Dağılıp gidince daha çok severim;
Yüreğin yıldırdan daraldığı gün;
Korkunç bulutuyla baştan başa dün
Toplanıp yığılsın üstüne derim.

İri gözlerinden kan gibi ılık,
Bir su boşanırken severim seni;
Okşayıp seven elime karşılık,
Can çekişme gibi sararken sık sık
Duyduğun iç sıkıntısı gövdeni.

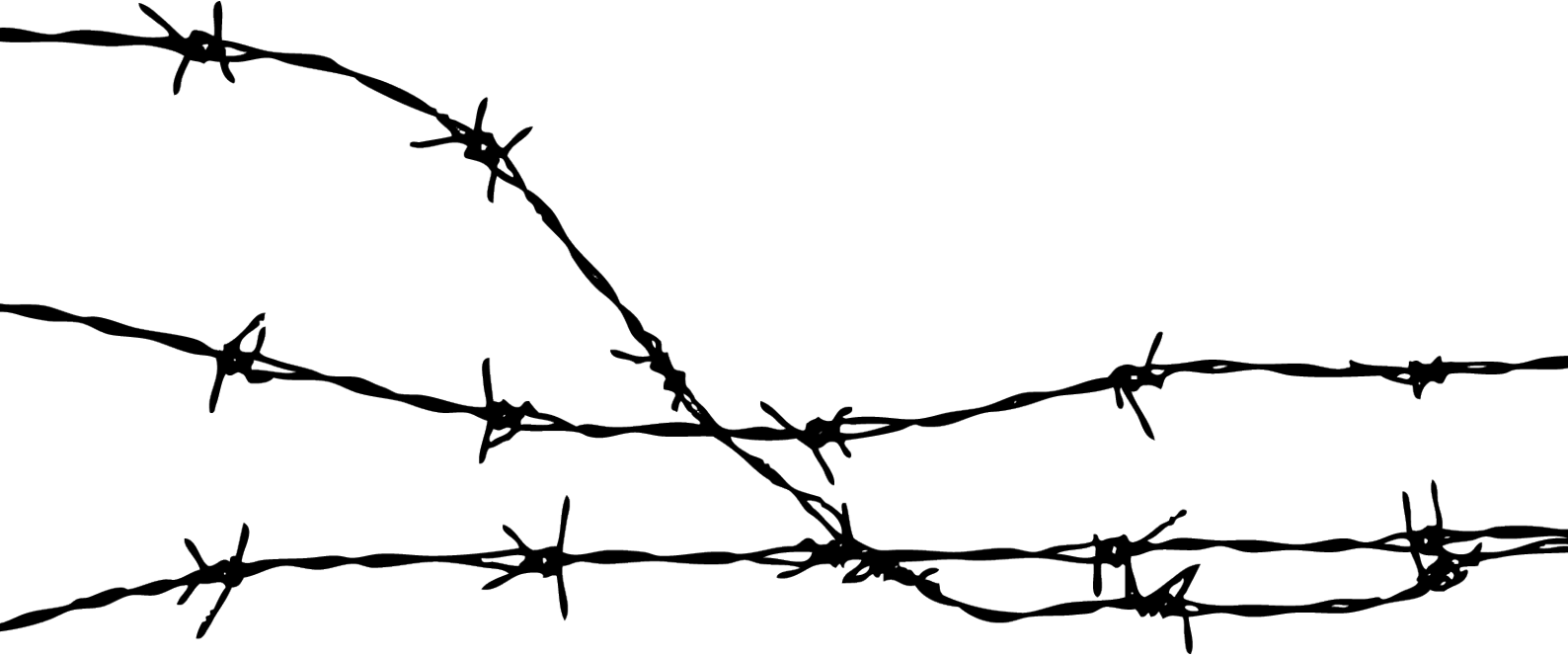
Diyemezsin ki, tutsak kraliçe,
Beni korkuyla sezebilen ancak,
Ağır dehşetiyle sürerken gece
Çıglıklar içinde ruhun, delice,
Bana: 'Ey kralım, sana dengim, bak!'

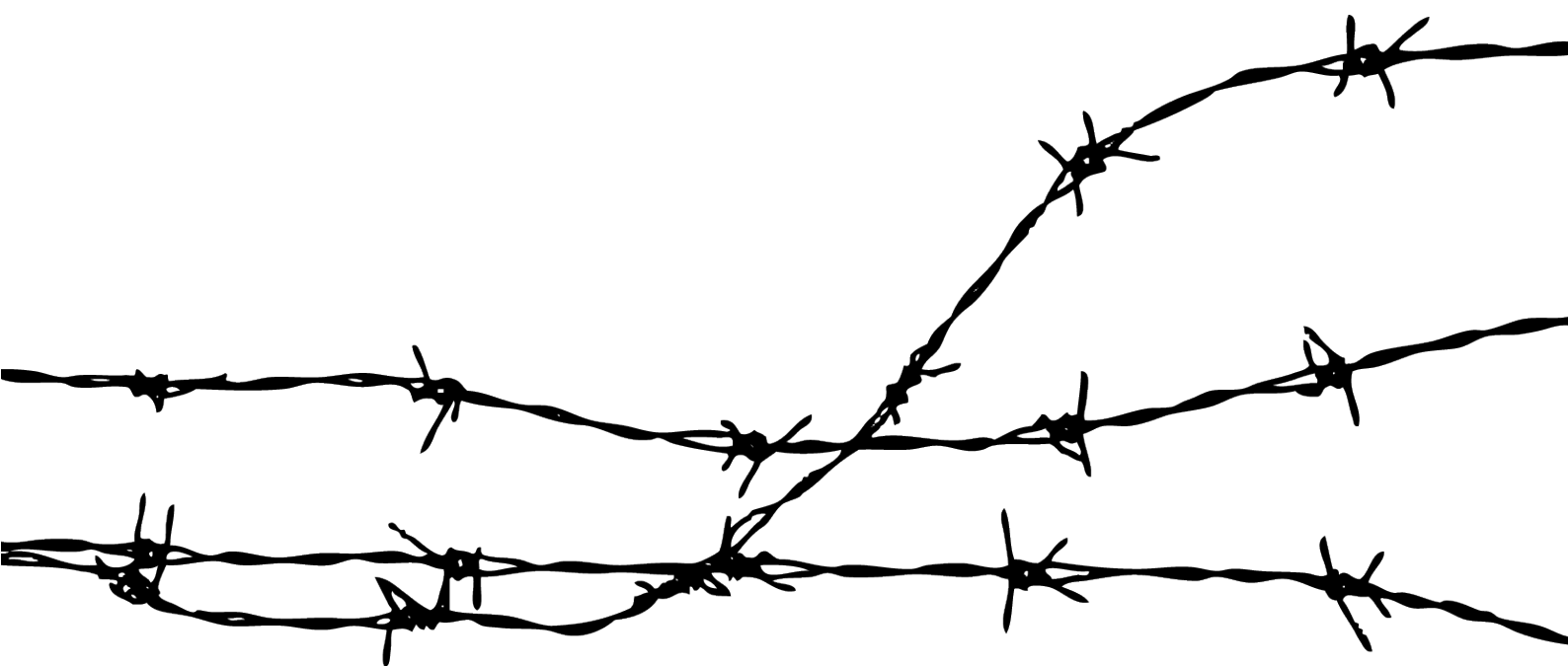
iletifim

*mahallendekifanzin
@gmail.com*

*"Kapalı yerde şahin diye yetiştirilen o kuş
Şahinliğin kural ve geleneklerini ne bilsin"*

MAHALLENDEKİ MÜTEAHHİTİ ÖLDÜR

bu bir saldırı değil, öz savunma fanzinidir.